

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1867, 1920 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 60 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa określa także zasady finansowania regularnego przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym, realizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w transporcie, o którym mowa w ust. 1.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.²⁾);”;

– w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 9 brzmieniu:

„9) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1, z późn. zm.³⁾).”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 4 z 09.01.2013, str. 46 i Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 41 z 12.02.2013, str. 16.

„2. W zakresie regularnego przewozu osób realizowanego w strefie transgranicznej, przepisy ustawy stosuje się z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w zakresie międzynarodowego transportu drogowego.”;

3) w art. 4 w ust 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dworzec – obiekt budowlany, w którym znajduje się miejsce przeznaczone do odprawy pasażerów, w skład którego wchodzi w szczególności: przystanki komunikacyjne, punkt sprzedaży biletów, punkt informacji dla podróżnych, poczekalnia oraz węzeł sanitarny;”

b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) komunikacja miejska – przewozy pasażerskie wykonywane wyłącznie w granicach miasta na prawach powiatu lub gminy o statusie miasta oraz gminne lub powiatowe przewozy pasażerskie wykonywane odpowiednio w granicach miasta na prawach powiatu lub gminy o statusie miasta oraz miast i gmin oddalonych od ich granic administracyjnych nie więcej niż 25 km i powiązanych z nimi komunikacyjnie, jeżeli zostało zawarte porozumienie międzygminne dotyczące powierzenia zadań z zakresu publicznego transportu zbiorowego lub gminy te należą do związku międzygminnego lub związku gminno-powiatowego mających za zadanie realizację publicznego transportu zbiorowego, a także metropolitalne przewozy pasażerskie;

5) linia komunikacyjna – połączenie komunikacyjne na:

- a) sieci dróg publicznych lub drogach wewnętrznych albo
- b) liniach kolejowych, innych szynowych, linowych, linowo-terenowych, albo
- c) akwenach morskich lub wodach śródlądowych

– wraz z oznaczonymi miejscami do wsiadania i wysiadania pasażerów, po których odbywa się publiczny transport zbiorowy;”;

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przewoźnik - przedsiębiorca uprawniony do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu, a w transporcie kolejowym - na podstawie decyzji o przyznaniu otwartego dostępu lub przedsiębiorca wykonujący przewozy w publicznym transporcie zbiorowym na infrastrukturze kolei wąskotorowej; w tym również samorządowy zakład budżetowy;”;

d) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) wojewódzkie przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany poza granice administracyjne powiatu lub miasta na prawach powiatu i niewykraczający poza granice jednego województwa, a w przypadku linii komunikacyjnych w transporcie kolejowym także przewóz do najbliższej stacji w województwie sąsiednim, umożliwiający przesiadki w celu odbycia dalszej podróży lub techniczne odwrócenie biegu pociągu, oraz przewóz powrotny; inne niż przewozy gminne, powiatowe, powiatowo-gminne, metropolitalne i międzywojewódzkie;”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Publiczny transport zbiorowy zapewnia co najmniej:

1) połączenia pomiędzy miastem stanowiącym siedzibę wojewody i sejmiku województwa a miejscowościami stanowiącymi siedziby władz powiatów wchodzących w skład danego województwa;

2) połączenia pomiędzy miejscowościami stanowiącymi siedziby władz powiatów sąsiadujących.”;

5) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 5 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d w brzmieniu:

„d) właściwe ze względu na siedzibę przedsiębiorcy – w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie drogowym niebędących przewozami o charakterze użyteczności publicznej, w zakresie o którym mowa w art. 30 ust. 1a.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Gmina może powierzyć powiatowi na podstawie porozumienia pełnienie funkcji organizatora w zakresie gminnych przewozów pasażerskich.

2b. Powiat i województwo są również organizatorami przewozów sięgających odpowiednio sąsiedniego powiatu lub miasta na prawach powiatu albo sąsiedniego województwa na liniach komunikacyjnych, jeżeli:

- 1) przejazd przez obszar innej jednostki samorządu terytorialnego jest niezbędny dla obsługi obszaru własnej jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) przewóz jest realizowany do najbliższej miejscowości, do której dociera transport zorganizowany przez sąsiednią jednostkę samorządu terytorialnego, umożliwiającą obsługę pasażerów;
- 3) przewóz jest realizowany do najbliższego węzła przesiadkowego położonego w sąsiadującym z danym powiatem mieście na prawach powiatu;
- 4) w transporcie kolejowym przewóz jest realizowany do najbliższej stacji, na której jest możliwe techniczne odwrócenie biegu pociągu.

2c. Koszty organizacji i funkcjonowania przewozów, o których mowa w ust. 2b, ponosi w całości odpowiedni organizator.

2d. W przypadku, o którym mowa w ust. 2b, organizator jest obowiązany poinformować, w terminie 30 dni przed rozpoczęciem wykonywania przewozów, organizatora przez którego obszar właściwości będzie realizowany przewóz.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wykonywanie przewozów w strefie transgranicznej o charakterze użyteczności publicznej wymaga zawarcia porozumienia między odpowiednią jednostką samorządu terytorialnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej a odpowiednią jednostką samorządu terytorialnego innego państwa, które stanowi podstawę do przekazywania środków finansowych na ich realizację.”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, zwany dalej „planem transportowym” opracowuje organizator, .

2. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, plan transportowy opracowuje powiat.

3. Plan transportowy uchwalony przez właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego stanowi akt prawa miejscowego.”;

7) w art. 12:

a) ust 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Plan transportowy obejmuje:

- 1) sieć komunikacyjną niezbędną do zaspokojenia potrzeb przewozowych społeczności na obszarze właściwości organizatora;
- 2) zasady oznaczania poszczególnych linii tworzących sieć komunikacyjną;
- 3) informacje o prognozowanej liczbie pasażerów obsługiwanych na danej linii komunikacyjnej z uwzględnieniem potoków pasażerskich w określonych przez organizatora przedziałach czasowych w ciągu doby oraz poszczególnych dni tygodnia;
- 4) informacje o pakietach linii komunikacyjnych obejmujących co najmniej jedną linię komunikacyjną o dużym potoku pasażerskim i co najmniej jedną linię komunikacyjną o małym potoku pasażerskim, o których mowa w pkt 1, wraz z informacją o planowanych rozkładach jazdy, przewidzianych do obsługi przez operatorów w transporcie drogowym, z wyłączeniem komunikacji miejskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Plan transportowy może przewidywać wprowadzenie zintegrowanego systemu taryfowo-biletowego.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy opracowywaniu planu transportowego należy uwzględnić w szczególności:

- 1) konieczność zapewnienia realizacji potrzeb przewozowych społeczności na obszarze właściwości organizatora;
- 2) potrzeby zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, w szczególności w zakresie obsługi potrzeb przewozowych osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej;
- 3) istniejący stan przewozów w zakresie publicznego transportu zbiorowego w tym przewozów regularnych specjalnych, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz sposób realizacji przez gminy obowiązku dowozu dzieci do szkół.”;

8) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Do aktualizacji planu transportowego, o której mowa w art. 11 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 13.”;

9) w art. 15 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) w transporcie drogowym, z wyłączeniem przewozów niebędących przewozami o charakterze użyteczności publicznej w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich – uzgadnianiu zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców z ich właścicielami lub zarządzającymi;”;

10) w art. 16 w ust. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) 1,5 zł – za wjazd środka transportu na dworzec ;

3) 5 zł – za wjazd środka transportu na dworzec wyznaczony zgodnie z art. 47h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym do udzielania pomocy osobom niepełnosprawnym i osobom o ograniczonej sprawności ruchowej w zakresie określonym w załączniku I lit. a do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczącego praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004.”;

11) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Organizator, w przypadku transportu drogowego innego niż komunikacja miejska, dokonuje wyboru operatora na poszczególne pakiety linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4.

2. Pakiet linii komunikacyjnych, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4, nie może obejmować pracy eksploatacyjnej większej niż 80 000 wozokilometrów miesięcznie.

3. W przypadku tworzenia kilku pakietów linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust.1 pkt 4, linie o spodziewanym dużym potoku pasażerskim i linie o spodziewanym małym potoku pasażerskim powinny być rozłożone równomiernie pomiędzy poszczególne pakiety.”;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Kryteria wyboru ofert określone w specyfikacji istotnych warunków zamówienia przy udzielaniu zamówienia publicznego na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego nie mogą być uzależnione od liczby i wieku środków transportu, niezbędnych do realizacji usług, które przedsiębiorca posiada w chwili składania oferty lub w których posiadaniu będzie najpóźniej w chwili rozpoczęcia świadczenia usług.

2. Przy udzielaniu zamówienia publicznego na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego do specyfikacji istotnych warunków zamówienia dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 25.”;

13) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Zamówienie publiczne na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym może zostać udzielone wyłącznie przedsiębiorcy, który w okresie ostatnich 5 lat przed dniem przystąpienia do przetargu nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za nieprawidłowości w zakresie rozliczania dopłat z tytułu stosowania obowiązujących ulg w przewozach pasażerskich, o których mowa w art. 8a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 poz. 1138, z późn. zm.²⁾) lub dofinansowania, o którym mowa w art. 56.”;

14) w art. 23:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma dotyczyć świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 50 000 kilometrów rocznie nie jest wymagane publikowanie ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizator zamieszcza ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1a, w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

15) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego może dotyczyć:

1) linii komunikacyjnej albo

2) linii komunikacyjnych albo

2) sieci komunikacyjnej

– ujętych w planie transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

2. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, dotyczy pakietów linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4, objętych planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1421 i 1650, z 2014 r. poz. 1863, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 132.

3. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym w komunikacji miejskiej dotyczy sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, objętej planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

4. Organizator, o którym mowa w art. 7, w transporcie drogowym może zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego z jednym operatorem publicznego transportu zbiorowego na obsługę nie więcej niż 2/3 pakietów linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4, z wyłączeniem komunikacji miejskiej.

5. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 4, nie ma zastosowania jeżeli w okresie 1 roku przed dniem przystąpienia przez przedsiębiorcę do przetargu spełnione są łącznie co najmniej dwa z poniższych warunków:

1) co najmniej 80% zatrzymań na przystankach publicznego transportu zbiorowego na terenie danego organizatora jest wykonywanych przez jednego przewoźnika;

2) co najmniej 80% wielkości pracy eksploatacyjnej, wyrażonej w wozokilometrach, na terenie danego organizatora wykonywanych jest przez jednego przewoźnika;

3) co najmniej 80% zadań przewozowych, wyrażonych w pasażerokilometrach, na terenie danego organizatora wykonywanych jest przez jednego przewoźnika;

4) na terenie danego powiatu nie funkcjonuje więcej niż jeden podmiot posiadający co najmniej 25 autobusów – w przypadku przewozów gminnych i powiatowych.

6. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zawierana w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, może dotyczyć linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej nie objętych planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.”;

16) w art. 25 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 5 lat – w transporcie drogowym w przewozach, których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, 7, 10, 10a, 25;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) 10 lat – w transporcie drogowym w przewozach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4;”;

17) w art. 28:

- a) w ust. 2 uchyla się pkt 4,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Załącznikiem do zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest rozkład jazdy. W komunikacji miejskiej rozkład jazdy może być dołączony w postaci elektronicznej, jeżeli środek transportu jest wyposażony w urządzenie umożliwiające jego odczytanie.”;

18) w art. 30:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej z wyłączeniem przewozów wykonywanych w transporcie drogowym może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu, z zastrzeżeniem art. 31.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie drogowym może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy i wydaniu przez ten organ potwierdzenia zgłoszenia przewozu.”,

- c) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) proponowany rozkład jazdy zawierający przystanki komunikacyjne i dworce, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) cennik zawierający ceny biletów uwzględniające uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego ustanowione na podstawie odrębnych przepisów;”;

19) w art. 32:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W transporcie drogowym przed uzyskaniem potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w art. 30 ust. 1a, przedsiębiorca uzgadnia zasadę korzystania

z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców z właścicielami tych obiektów lub ich zarządzającymi.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściciel lub zarządzający przystankiem komunikacyjnym lub dworcem uzgadnia zasady korzystania z tych obiektów, jeżeli proponowany rozkład jazdy:

- 1) zawiera przystanki komunikacyjne i dworce, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;
- 2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych, dworców lub zintegrowanych węzłów przesiadkowych;
- 3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.”;

20) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Organizator odmawia wydania, w drodze decyzji administracyjnej, potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 1a, jeżeli zaistnieją okoliczności, o których mowa w art. 35 ust. 5 lub gdy cennik, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1a nie zawiera cen biletów uwzględniających uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego ustanowionych na podstawie odrębnych przepisów.”;

21) w art. 34 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Zadania organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 1, są wykonywane jako zadania własne.”;

22) w art. 35 w ust. 4 w pkt 1-3 wyraz „rażącego” zastępuje się wyrazem „kilkukrotnego”;

23) tytuł oddziału 4 w rozdziale 3 otrzymuje brzmienie:

„Wykaz Przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy”;

24) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Wykaz Przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy, zwany dalej „Wykazem Przewoźników” prowadzi minister właściwy do spraw transportu lub wyznaczona, w drodze obwieszczenia, jednostka.

2. Minister właściwy do spraw transportu lub wyznaczona, w drodze obwieszczenia, jednostka zamieszcza w Biuletynie Informacji publicznej na swojej stronie podmiotowej i na bieżąco aktualizuje Wykaz Przewoźników.

3. W Wykazie Przewoźników gromadzi się dane o przedsiębiorcach, wobec których została wydana ostateczna decyzja o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o której mowa w art. 35 ust. 4.”;

25) w art. 40

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W Wykazie Przewoźników gromadzi się.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizator, który wydał decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 4, niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu lub wyznaczonej, w drodze obwieszczenia, jednostce:

1) dane, o których mowa w ust. 1 - w przypadku gdy decyzja o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu stała się ostateczna;

2) informacje o uchyleniu lub unieważnieniu decyzji o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu.”;

26) uchyla się art. 41;

27) w art. 42 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dane zawarte w Wykazie Przewoźników zostają usunięte.”;

28) w art. 46:

a) w ust. 1:

– w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„6) cennik opłat lub taryfa są podawane do publicznej wiadomości na dworcu, a w każdym środku transportu wykonującym przewozy w ramach komunikacji miejskiej oraz w transporcie drogowym znajduje się wyciąg z cennika opłat lub taryfy, przy czym cennik opłat powinien zawierać także ceny biletów ulgowych.”;

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) operator i przewoźnik uwzględnia uprawnienia pasażerów do ulgowych przejazdów określone w pkt 6;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z wyłączeniem transportu drogowego podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego, nie może być jednocześnie operatorem ani podmiotem powiązany z operatorem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W transporcie drogowym podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego, nie może być jednocześnie:

- 1) operatorem lub przewoźnikiem, albo
- 2) podmiotem powiązany z operatorem lub przewoźnikiem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań – jeżeli wykonywanie tych zadań mogłoby mieć wpływ na konkurencyjność przewozów w zakresie publicznego transportu zbiorowego.”;

29) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Właściwy organizator może nałożyć na operatora lub przewoźnika obowiązek przekazania w wyznaczonym terminie:

- 1) informacji i dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone odpowiednio w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu;
- 2) innych niż określone w pkt 1 informacji związanych z przewozem osób.”;

30) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Finansowanie publicznego transportu zbiorowego”;

31) w art. 50 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazaniu operatorowi:

- a) rekompensaty jako dofinansowania z tytułu utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym, lub
- b) rekompensaty z tytułu utraconych przychodów w związku ze stosowaniem uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora, o ile zostały ustanowione, lub
- c) rekompensaty z tytułu poniesionych kosztów w związku ze świadczeniem przez operatora usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, lub”;

32) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. W ramach rekompensaty, w części o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c, operatorowi przysługuje rozsądny zysk, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007. Przepis nie dotyczy operatora:

- 1) wybranego w trybie, o którym mowa w art. 19 ust.1:

a) pkt 2,

b) pkt 3, jeżeli umowa o świadczenie usług publicznym przyjmie formę koncesji na usługi;

2) będącego samorządowym zakładem budżetowym.”;

33) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Właściwy organizator przekazuje operatorowi rekompensatę, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. b i c, jeżeli operator złożył wniosek o rekompensatę w trybie określonym w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa się wysokość utraconych przychodów i poniesionych kosztów, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. b i c, obliczoną zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające wysokość utraconych przychodów i poniesionych kosztów, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. b i c.”;

34) w art. 54:

a) w ust. 2:

- uchyla się pkt 1;

- w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „wypłaca przyznaną operatorowi rekompensatę z tytułu.”;

b) uchyla się ust. 3;

35) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. W związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym operatorowi i przewoźnikowi przysługuje dofinansowanie utraconych przychodów z tego tytułu w postaci dotacji z budżetu państwa. Kwotę dofinansowania stanowi różnica pomiędzy wartością sprzedaży biletów obliczoną według cen nieuwzględniających ulg ustawowych a wartością sprzedaży tych biletów w cenach uwzględniających te ulgi, z zastrzeżeniem ust. 3,

2. Dofinansowanie z tytułu utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym autobusowym wypłaca właściwy organizator publicznego transportu zbiorowego, natomiast w publicznym transporcie zbiorowym kolejowym dofinansowanie w postaci dotacji przedmiotowej wypłaca minister właściwy do spraw transportu.

3. W przypadku gdy ceny biletów z ulgą ustawową przekraczają wartości maksymalne określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 56a, w kalkulacji wysokości dotacji uwzględnia się ceny maksymalne określone tym rozporządzeniem.

4. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wydatków wynikających z uprawnień do ulgowych przejazdów w komunikacji miejskiej.”;

36) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia maksymalne wysokości kwot dofinansowania w postaci dotacji do poszczególnych rodzajów biletów sprzedawanych z ulgą ustawową przez operatorów i przewoźników z uwzględnieniem średniej ceny biletów za przejazd i długości przejazdu.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przewozowe ponoszone przez przewoźników i operatorów oraz rodzaj i wysokość stosowanych ulg.”;

37) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Uprawnienie do otrzymywania dotacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, nabywa operator lub przewoźnik, który stosuje kasy rejestrujące posiadające pozytywną opinię Prezesa Głównego Urzędu Miar, które umożliwiają określenie kwoty dofinansowania w podziale na poszczególne kategorie ulg ustawowych.

2. Zmiany w programach kas rejestrujących, uwzględniających zasady określone w ust. 1 wymagają uzyskania pozytywnej opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar.”;

38) w art. 64 w ust 1:

a) w pkt 2 na końcu skreśla się wyraz „lub”

b) w pkt 3 na końcu dodaje się wyrazy „, albo”,

c) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nie przekazał organizatorowi, w wyznaczonym terminie, informacji i dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone odpowiednio w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu, albo innych informacji związanych z realizacją regularnego przewozu osób”;

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1138, z 2013 r. poz. 1421 i 1650, z 2014 r. poz. 1863, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 132) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a:

a) w ust. 4 uchyla się pkt 3a,

b) uchyla się ust. 5;

2) w art. 8a w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada zezwolenie na wykonywanie przewozów regularnych osób w krajowym transporcie drogowym, wydane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907 z późn. zm.) albo zaświadczenie, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1867, z późn. zm.)”;

3) w art. 8a po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku, gdy przewoźnikiem jest komunalny zakład budżetowy w celu uzyskania dopłat do przewozów zawiera on umowę, o której mowa w ust. 4 pkt 3, w imieniu jednostki samorządu terytorialnego, której jest jednostką organizacyjną i która powierzyła mu wykonywanie tych przewozów.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1907, 1935 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 708) w załączniku nr 3 do ustawy po lp. 2.5.2. dodaje się l.p. 2.5.3. w brzmieniu:

”

2.5.3.	- nie spełnia wymagań dotyczących wyposażenia i oznakowania w zakresie tablicy kierunkowej	200
--------	--	-----

”

Art. 4. Postępowania administracyjne w sprawach potwierdzeń zgłoszenia przewozu prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 5. Prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym postępowania w sprawach umów o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego - wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 6. Umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, zawarte na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązują przez okres na który zostały zawarte.

Art. 7. 1. Przewoźnicy, którzy uzyskali potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonują zwrotu tego dokumentu do właściwego organizatora.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, opłaty pobrane za wydanie potwierdzenia zgłoszenia przewozu podlegają zwrotowi.

Art. 8. 1. W terminie do dnia 30 kwietnia 2018 r. organizatorzy, z wyłączeniem organizatora, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 1, dostosują obowiązujące na ich obszarze plany zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego do wymagań określonych w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z uwzględnieniem co najmniej linii komunikacyjnych obsługiwanych w dniu 1 czerwca 2017 r. przez przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Organizator, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 1, dostosuje opracowany przez siebie plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego do wymagań określonych w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą przy najbliższej jego aktualizacji.

3. W terminie do dnia 30 kwietnia 2018 r. organizatorzy, na których obszarze w dniu wejścia w życie ustawy nie obowiązuje plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, opracują projekt planu transportowego, o którym mowa w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, z uwzględnieniem co najmniej linii komunikacyjnych obsługiwanych w dniu 1 czerwca 2017 r. przez przewoźników wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i przedłożą właściwym organom do uchwalenia.

Art. 9. 1. Organizator, o którym mowa w art. 7 ustawy wymienionej w art. 1, w odniesieniu do linii komunikacyjnych objętych pakietami linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, publikują ogłoszenia o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia

publicznego w trybie określonym w art. 19 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy wymienionej w art. 1, we właściwym dzienniku urzędowym nie później niż w dniu 1 stycznia 2018 r.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy międzywojewódzkich przewozów pasażerskich realizowanych w transporcie drogowym na podstawie art. 30 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 10. Przy udzielaniu pierwszego zamówienia publicznego na obsługę pakietów linii komunikacyjnych po wejściu w życie niniejszej ustawy jednym z kryteriów oceny oferty jest wymóg prowadzenia działalności w zakresie krajowych przewozów drogowych osób na obszarze właściwości organizatora i posiadania siedziby w województwie, w którym znajduje się obszar właściwości organizatora przez przedsiębiorcę składającego ofertę co najmniej przez ostatnie 3 lata poprzedzające dzień przystąpienia do przetargu. Waga tego kryterium przy określaniu jego istotności w ocenie oferty wynosi 60%.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 5 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ust. 5 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1, 30, 31, 32, 33, 34, 35 oraz art. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.